Written by - வலேணையை□ர்-தாஸ் -
Monday, 22 July 2013 17:54 - Last Updated Monday, 22 July 2013 17:59

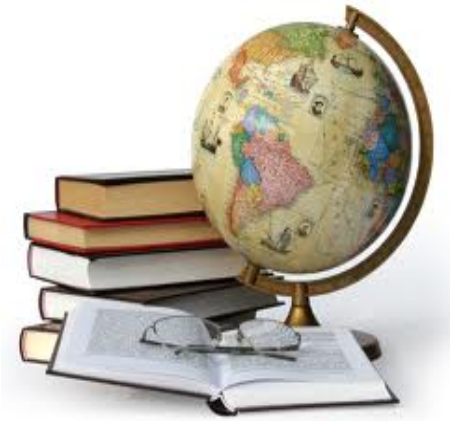

”எனது நீ ண்டகால மருத்துவ பணியில் நான் பறெ்ற அனுபவங்கள் பல்லாயிரம் அவற்றின் சில துளிகளின் வளிெப்பாடாகவே இந்த கருணை நதி கரு்க் கொண்டது” கருணை நதி கு்றுநாவலின் முகவுரையில் அதன் ஆசிரியர் மிதாயா கானவி (மிதிலா) இவ்வாறு கு்றிப்பிடு்கின்றார். ”மனித வாழ்வின் வாழ்வியல் அனுபவங்களே இலக்கியமாகிறது” அந்த வகையில் கருணை நதி மருத்துவ தாதியாக கடமையாற்றும் மிதாயாகானவியின் மருத்துவ துறசைார்ந்த அனுபவங்களை உணர்வு□ட்டும் காதல் கதையொன்றுடன் பசேு்கிறது. ஈழத்தமிழ் மக்கள் நரெு்க்கடியானதும் துன்பகரமானதுமான பாதையை கடந்து வந்திரு்க்கிறார்கள் முள்ளி வாய்க்கால் பரேவலம் ஓரு இனத்தின் பரேழிவாக பதிவாகியிரு்க்கிறது. இந்த அனர்த்தங்களோடு இணைந்து பயணிக்கிறது கருணை நதி இதுவே இந் நாவலை கவனத்து்க் கு்ரியதாக்கு்கிறது. இலங்கையில் நிகழ்ந்த பாேர் அவலங்கள் பல்வறேு வகையில் பதிவு சயெ்யப்பட்பிரு்க்கினறன. அந்தவகை இலக்கிய பதிவாக வளிெவந்த கருணை நதி தமிழர் தாயரை வளிெக்கொண்டு வந்திரு்க்கிறது. இதவைிட பாேர்ச்சு□ழலில் நின்று மக்கள் தாயர் தாடதை்த மருத்ததுவ பணியாளர்களின் கருணையை மறக்க மு்டியாது. காதலின் ஏக்கமும் தடேலுமே கதையின் கருவனெ விரிந்தாலும் மருத்துவ பணியின் மனிதநயே அணு்கு்முறை கருணை நதியாக கதையெங்கும் பரவு்கிறது. உண்மையை எழுதுதலே சிறந்த இலக்கியமாகிறது .இங்கும் வாழ்வின் யதார்த்தமே நாவலின் வறெ்றியை தீ ர்மானித்திரு்க்கிறது.

கானவி பாேர் நிகழ்ந்த வளேகைளில் மரணத்திற்கிடயைே நின்று எவ்வாறு துணிச்சலாக பணியாற்றினாரரோ அதே துணிச்சலுடன் அங்கு நடந்த அவலங்களை ஆவணப்படுத்தி உலகு்க்கு வளிெக்கொண்டு வந்திரு்க்கிறார்.

”வானம் கந்தகப் பு்ககைளால் கிழிக்கப்பட்டு □மியெங்கணும் இரத்தத் தீ ட்டு்க்களான அன்றயை பாொழுதுகளை மீ ட்டும் பாேது இப்பாேது இதயம் இயங்க மறு்க்கின்றது.அங்கும் நீ அதீ த நம்பிக்கையுடன் என்னரு்கில் கிடந்த ஓரு பயைனக்கு மங்கிய வளிெச்சத்தில் சலேனை் ஏற்றிக் கொண்டிரு்ந்தாய்.

அப்போ “அம்மா ம் மா“ என்று மதெுவாய் மணுமணுத்தாய் புரிந்து கொண்டனே் நான். நீ யும் காயப்பட்டதை “அக்கா காயமா ”என்று உன்னருகில் நின்ற உதவியாளன் உன்னை தாங்கி பிடித்தான் .பதற்றத்தடன் உன் மீ து டோர்ச் வளிசச்சத்தை பாச்சினான் நீ உன் கையால் பொத்தியிருந்த நஞ்சுப்பகுதியில் சட்டகைக்கு மலோல் இரத்தம் தரிந்தது நிலமையை புரிந்த உன் தோழர்கள் உன்னை தூக்கிக்கொண்டு சனெ்றுவிட்டார்கள்.

எறிகணகைள் தொடர்ந்து அதிர்ந்து கொண்டிருந்தன மருத்துவமனை மூழுவதும் சிதறத்தொடங்கியது பாரிய காயங்களுடன் கிடந்தவர்கள் கூட எழுந்தோடத் தொடங்கி விட்டார்கள்” என்று மூள்ளிவாய்கால் பரேவலத்தின் உச்சக்கட்டமான மருத்துவமனதை்தாக்குதலை பதிவு சயெ்கிறார் கானவி.

போர் மூடிந்த பின்பு கூட தமிழர் பரெும் நரெுக்கடியை எதிர் கொண்டார்கள்.

அகதிகளாக முகாங்களில் அடகை்கப்பட்ட மக்கள் ஓருநரக வாழ்வை எதிர் நோக்கினார்கள் .அதில் ஓரு சம்பவத்தை பின்வருமாறு பதிவு சயெ்கிறார் கானவி:

”மின்சாரம் நின்று பாேயிருக்க வணே்டும் எங்கும் ஓரே இருளாக இருந்தது அந்தக் கொட்டிலில் தங்கியிருந்தாேர் எல்லாேருமே அதற்கு்ள் படுத்திருக்க மூடியாது ஆண்கள் எல்லாேருமே பொதுவாக வளெியில் தான் உறங்குவார்கள் தீ டிரனெப் பயெ்த மழையால் ஆளாளாளுக்கு ஓடி வந்து கூடிசகை்கு்ள் நின்றார்கள் எல்லாேரும் படுக்க இடம் பாேதாது என்ற காரணத்தால் ஆங்காங்கே கூந்திக் கொண்டார்கள் அக்கா சிறிய பாேத்தல் விளக்கொன்றை பற்றவதை்தார் அதன் சுவாலை ஓழுங்காக எரியாமல் காற்றில் ஆடியது அதை அணையை விடாமல் அக்காவே தன் கைகளால் மறதை்து பிடித்துகொண்டிருந்தாள். வளெியில் காற்று வறேு பலமாக வீ சியது ஓரு சுழல் காற்று அடித்தால் பாேதும் அந்த கொட்டிலும் கூட காற்றில் பறந்து விடும் திடீ ரனெ இருந்தவர்கள் எல்லாம் மாறிமாறி எழுந்தார்கள் வளெியில் வளெ்ளநீ ரலெ்லாம் உடதை்துக்கொண்டு கூடிசகை்கு்ள் வந்தது மூக்கியமான பாொருட்களை எடுத்து நனயைாமல் பாதுகாப்பான உயரத்தில் வதை்தார்கள் அத்தானும் திவாவும் மண்ணை அணதை்து கொட்டிலுக்கு்ள் வளெ்ளம் வராமல் தடுத்தார்கள் எனினும் தொடர்ச்சியாக மழை கொட்டித் தள்ளியதால் வளெ்ளம் அதிகரித்து களி மண் சறேு கூடிசகை்கு்ள் நிறநை்தது கூழந்தகைளையும் தூக்கி தாேள்களில் பாேட்டுக் கொண்டார்கள் நித்திரகை்கூழப்பத்தில் சிறுவர்களும் அழுதார்கள் அவர்களை சாமாளிப்பதும் பரெும்பாடாகிப்பாேனது அன்றயை இரவு ழுழுவதும் உறக்கமில்லாது மழையுடனயேே கழிந்தது."

இவ்வாறு ஈழமக்களின் வாழ்க்கையில் இக்கட்டான தூயரான மறக்கமுடியாத வாழ்வின் தருணங்களை எழுதியதன் ஊடாக கானவி இலக்கிய விமர்சகர்களின் கவனத்துக்குரியவர் ஆகிறார்.. ஈழத்தின் சிறந்த விமர்சகர்களான கே எஸ் சிவகுமாரன். மு பொன்னம்பலம் ஆகியோர் இவரது நாவலுக்கானக்கான விமர்சனங்களை எழுதி உள்ளார்கள் என்பதும் இங்கு கவனிக்கவேண்டியது.

ஓய்வு நேரம் அதிகம் கிடைக்காத மருத்துவ சேவை செய்யும் கானவி ஓருநெருக்கடியான சுழலில் இக்கதையை எழுத அரம்பித்திருக்கிறார் இதை அவர் பின்வருமாறு முன்னுரையில் கூறுகிறார்

”இந்த நாவலை நான் எழுதத்தொடங்கிய நிமிடங்கள் இன்றும் என் நெஞ்சில் ஈரமானவை கையில் கிடைத்த ஓரு பேனாவுடன் வெற்றுத்தாளுக்காய் ஏறியிறங்கிய தறப்பாள் கொட்டில்கள் வெறுமையே தந்தன அங்கர் பால்மா பெட்டியின் மட்டையில் முதலாது பகுதியை எழுத ஆரம்பித்தேன்”

இவ்வாறு பல நெருக்கடிக்குள் நல்லதொரு படைப்பாக கருணை நதியை தந்த கானவியை இலக்கிய நெஞ்சங்கள் மறந்துவிட முடியாது இளயவர் என்பதால் இலக்கியஉலகம் இவரிடமிருந்து இன்னும் நிறையவே எதிர்பார்க்கிறது.

drsothithas@gmail.com